INSEMNĂRI DE LA O CONSFĂTUIRE...

Bucurîndu-se de sprijinul larg al consiliului orășenesc U.C.F.S. Brăila și al ziarului local „Înainte", ziarul nostru a organizat recent o consfătuire cu activiștii sportivi și cititorii „Sportului popular" din acest oraș. Peste 400 de iubitori ai sportului din Brăila au participat la această întîlnire care a prilejuit o cunoaștere mai largă a realizărilor și lipsurilor activității sportive din oraș, un rodnic schimb de experiență între activiștii sportivi și totodată o legătură și mai puternică a ziarului cu masele de cititori.

Din numeroasele probleme ridicate cu ocazia consfătuirii, spicuim cîteva care confirmă frumoasele succese ale sportului brăilean, succese care pot stimula și activitatea sportivă din alte orașe ale țării.

P. SOBOLEVSKI — secretarul Clubului sportiv muncitoresc: „Munca celor 7 secții ca și a celor 3 centre de antrenament se desfășoară cu rezultate bune. Explicația: munca entuziastă a cadrelor de tehnicieni, aportul substanțial al asociațiilor aderente, sprijinul permanent al membrilor susținători. Folosind elementele tinere, punînd accent pe sporturile care se bucură de tradiție în orașul nostru, am reușit să obținem rezultate frumoase la box, atletism etc. Sîntem mîndri de faptul că sportivii clubului nostru dau dovadă de o comportare exemplară în producție și pe terenurile de sport. Nici unul dintre sportivi nu a fost sancționat sau avertizat în tot acest an."

A. DASCALU — profesor de educație fizică: „Aș vrea să vorbesc despre un lucru deosebit de important pentru sportul brăilean: intensa activitate sportivă a muncitoarelor de la fabrica de confecții. Numeroase muncitoare practică voleiul, tenisul de masă, șahul și turismul. Și totuși sînt încă multe femei care stau deoparte de activitatea sportivă. O altă problemă: activitatea voleibalistică care a realizat un salt considerabil, peste 30 de echipe fiind angrenate în campionatul orășenesc. Trebuie să asigurăm însă acestei activități o continuitate în perioada lunilor de iarnă. În această direcție trebuie folosite (dar mai întîi căutate cu grijă) toate posibilitățile locale."

STOICA LUDOVIC — membru al consiliului Laminorul: „Privim cu bucurie cum din ce în ce mai mulți muncitori din uzina noastră se întîlnesc pe terenurile și în sălile de sport. Acest lucru s-a realizat în primul rînd prin campionatele pe asociații. Aș vrea să spun că întrecerile le organizăm cît mai simplu și poate tocmai acesta este „secretul" marelui număr de participanți."

Fiecare dintre cei care au luat cuvîntul au vorbit pe larg despre problemele cele mai importante ale sportului din fabrica, întreprinderea sau școala unde muncesc. Antrenorul V. MORMOCEA a amintit condițiile minunate ce au fost create tinerilor sportivi; I. TUDORACHE, de la IGO, a criticat asociațiile sportive și consiliul orășenesc U.C.F.S. pentru că nu au rezolvat o serie de probleme „mărunte" care au însă rezultate negative (lipsa caselor de bilete în număr corespunzător la stadion, deficiențe în programarea galelor de box, felul defectuos în care sînt uneori marcate terenurile etc.); V. SMEU, profesor de educație fizică la școala medie „N. Bălcescu", a împărtășit metodele folosite prin care s-a realizat ca toți elevii din școală să fie astăzi membri ai U.C.F.S., cu cotizația la zi etc.

★

O dată cu discuțiile purtate în jurul problemelor actuale ale sportului brăilean, discuții care vor folosi fără îndoială asociațiilor sportive și consiliului orășenesc U.C.F.S. în munca de viitor, la consfătuire s-au dezbătut probleme deosebit de importante și pentru munca ziarului nostru. Participanții la consfătuire au făcut sugestii și propuneri interesante care își vor găsi aplicarea în timpul cel mai scurt. Astfel, ni s-au părut extrem de folositoare propunerile făcute de arbitrul Munteanu, salariat la uzinele „Wilhelm Pieck" care a arătat că în special în perioada lunilor de iarnă ziarul nostru ar trebui să insiste pe rubricile tehnice, să publice cu regularitate „Colțul specialistului", să popularizeze pe scurt cîteva regulamente mai puțin cunoscute (rugbi, hochei pe gheață). Sugestii prețioase a primit ziarul și cu privire la importante aspecte ale muncii de educație folosită în secția de fotbal a C.S.M. ale bogatei activități sportive de mase din asociații ca Laminorul.

★

În încheierea consfătuirii a avut loc un concurs „Cine știe sport, cîștigă" care s-a bucurat de o atenție deosebită și care a înregistrat un frumos succes.

Ne scriu corespondenții noștri

„...O oră tîrzie de noapte. Peste tot domnea o liniște perfectă. Din cînd în cînd, liniștea era turburată de șuieratul prelung al locomotivelor. Pentru Aurel Chelaru totul era limpede. Locomotiva 50.470 trebuia cît mai bine pusă la punct. O îndrăgise înainte de a pleca în prima cursă"... Corespondenta *Mioara Nacea* din Slatina ne scrie că Aurel Chelaru s-a calificat de curînd că mecanic de locomotivă și a început să străbată drumurile de fier ale țării. Aurel mai are o altă pasiune: fotbalul! Este unul dintre cei mai buni fotbaliști ai echipei Rapid Piatra Olt.

„Tinerii sportivi din comuna Bănița, raionul Petroșani, și-au amenajat — prin muncă patriotică — o frumoasă bază sportivă", ne informează corespondentul *S. Băloi.*

Despre succesele vînătorilor și pescarilor sportivi din raionul Tîrgoviște ne-a scris corespondentul *Mișu Avanu.* De la începutul anului au fost predate la D.C.A. 131 bucăți blănuri, au fost distruse 1298 ciori grive, 124 răpitoare cu păr, 211 răpitoare cu pene etc. Fruntași sînt vînătorii P. Lazăr, A. Crăciun, A. Poienaru, B Eftimie și alții.

De la Sibiu, corespondentul *Ilie Ionescu* ne-a transmis o știre interesantă. Despre ce e vorba? Comisia de turism de pe lîngă U.C.F.S. Sibiu, în colaborare cu filiala O.N.T. „Carpați", a organizat o frumoasă excursie la Muzeul Doftana. Au participat 375 muncitori, tehnicieni, funcționari și elevi.

La Tg. Mureș, timp de două zile, s-au desfășurat întrecerile de baschet dotate cu „Cupa Harghita". Corespondentul *Ion Păuș* ne scrie că întrecerile s-au ridicat la un bun nivel tehnic. Atît la băieți, cît și la fete. Întrecerile au fost cîștigate de C.S.Ș. Harghita Tg. Mureș. Au mai participat cluburile sportive școlare din Cluj, București, Orașul Stalin, Timișoara.

Voleiul nostru are o bogată rezervă de cadre

(Urmare din pag. 1)

acordat de secțiunile învățămînt și cultură respective.

In a doua categorie cuprindem echipele **S.S.E. Bacău** (b), **S.S.E. Oradea** (b), **S.S.E. Cluj** (băieți și fete), care au fost departe de a practica un volei la nivelul cerințelor unor școli cu profil sportiv. Dacă pentru **Cluj** există o explicație (elementele cele mai dotate au trecut în cadrul Clubului sportiv școlar), în schimb pentru **Bacău** și **Oradea**, nivelul nesatisfăcător al voleiului școlar nu are nici o scuză. Pentru a spune lucrurilor pe nume, trebuie arătat că secțiunile de învățămînt și cultură din aceste orașe n-au depus suficient interes pentru crearea de condiții desfășurării unui proces de instruire corespunzător, nu s-au preocupat de un control riguros al activității secțiilor de volei ale acestor școli. Comportarea sub așteptări a echipei din **Oradea** se datorește în plus și inconsecvenței **prof. N. Matei**, care dovedind multă comoditate a renunțat să mai lucreze în cadrul S.S.E., trecînd la o școală profesională. Fiind singurul cadru de specialitate din Oradea locul profesorului Matei este de drept la S.S.E. Ne întrebăm: de ce organele locale de resort i-au aprobat transferul?...

Din cea de-a treia categorie fac parte echipele necitate mai sus (**S.S.E. Piatra Neamț** — fete, **S.S.E. Oradea** — fete, **S.S.E. București** — fete și **S.S.E. Sibiu** — fete) care au avut o comportare oscilatorie. După părerea noastră, antrenorii respectivi au lucrat, în general bine, dacă ne referim la procesul de instruire, dar au greșit atunci cînd a fost vorba de selecție.

Cîteva cuvinte despre organizare. Apreciem ca pozitivă orientarea M.I.C. de a încredința, cu titlul experimental, organizarea acestui turneu orașului Craiova. Experimentul a reușit, secțiunea de învățămînt și cultură a regiunii, organele locale U.C.F.S. și Școala sportivă de elevi Craiova străduindu-se și reușind să asigure turneului final o desfășurare corespunzătoare. De aici, concluzia că și pe viitor orașul Craiova va putea găzdui competiții de amploare, cum ar fi campionatele republicane. Tot la capitolul „organizare" trebuie să remarcăm și calitatea arbitrajelor prestate. In special arbitrii **V. Tilcă, I. Dumitrescu** și **R. Zamfirescu au** lăsat o bună impresie prin competență și obiectivitate.

In totul, o competiție reușită care ne-a relevat bogata pepinieră de cadre pe care o are în școli voleiul nostru de performanță și pentru care inițiatorii ei merită toate felicitările.

TIBERIU STAMA

ECHIPELE TURNEULUI: **Băieți**: Oană (Sibiu), Stanciu, Pleșoianu (București), Ionescu, Buzescu (Ploiești), Tinică (Cluj); **Fete**: Lazeanu, Enculescu (Craiova), Hangrad (Oradea), Hașiu (București), Marcu (Cluj), Varam (Piatra Neamț).

Clasamentul general al turneului: BĂIEȚI: 1. Școala sportivă de elevi Ploiești 10 p. (antrenor, prof. Gh. Manta), 2. S.S.E. București 9 p., 3. S.S.E. Sibiu 8 p. (antrenor, prof. Gh. Bodescu), 4. S.S.E. Bacău 7 p. (antrenor, prof. Georgeta Snop-Simionescu), 5. S.S.E. Oradea 6 p. (antrenor, porf. N. Matei), 6. S.S.E. Cluj 5 p. (antrenor, prof. Rodica Pușcariu); FETE: 1. S.S.E. Craiova 10 p. (antrenor, prof. I. Veresejan), 2. S.S.E. Piatra Neamț 9 p. (antrenor, prof. Maria Săvinescu), 3. S.S.E. București 8 p. (antrenor, prof. Valeria Pascal), 4. S.S.E. Oradea 7 p. (antrenor, prof. Eugenia Junker), 5. S.S.E. Sibiu 6 p. (antrenor, prof. Gh. Bodescu), 6. S.S.E. Cluj 5 p. (antrenor, Rodica Joica).

Echipa școlii sportive de elevi din Ploiești, cîștigătoarea turneului final al concursului republican de volei de la Craiova. În mijloc, antrenorul echipei, prof. de educație fizică Gh. Manta

Foto: T. Stama

De ce a ajuns „Farul"... lanternă?

Trebuie amintit, mai întîi, acel loc IV din campionatul trecut! Cîte bucurii a produs el suporterilor constănțeni! Poate, chiar prea multe, pentru că de-atunci toată lumea s-a declarat mulțumită și n-a mai făcut nimic. „Nu-i nimic. Își revin băieții" — s-a spus adesea cînd, în această ediție a campionatului, „Farul" a început să părăsească terenul învins. Și acum, oamenii privesc mîhniți clasamentul primei noastre categorii. „Farul" a preluat... lanterna. Cum s-a petrecut acest lucru? Ce anume a determinat acest regres, această cădere a echipei care se bucură de atîta simpatie în orașul Constanța? Și, nu numai aici!

La Constanța există un stadion de toată frumusețea. Așa cum și-au visat cei mai pasionați iubitori ai fotbalului. Există materiale de antrenament, echipament, condiții excelente de pregătire. Există oameni care știu să încurajeze echipa, să o îmbărbăteze, s-o poarte spre victorie. Sprijin: din partea tuturor. Și atunci?...

Prima cauză este, după părerea noastră, AUTOLINIȘTIREA. A tuturora, începînd cu antrenorul Lengheriu, care răspundea de pregătirea echipei, continuînd cu conducerea clubului și terminînd cu pasionatul spectator din tribunele marelui stadion constănțean. Apoi, multe deficiențe privind pregătirea echipei în special în lunile de iarnă cînd, de fapt, nu s-a făcut aproape nimic. Vinovați: antrenorul, clubul, dar și jucătorii care au fost fericiți că intră în... vacanță, uitînd că celelalte echipe se pregăteau de zor. Și acum, aproape de sfîrșitul turului nu se cunosc încă multe lucruri, echipa merge greoi, unele scheme tactice nu sînt aplicate corect, se observă multe, prea multe, greșeli tehnice. La aceasta nu și-a spus oare cuvîntul și absența nejustificată a unor jucători de la diferite antrenamente? Fără îndoială că da. Să mergem mai departe. La „Farul" sînt încă neînțelegeri între jucători. Echipa nu este o... echipă. Nu este un colectiv sudat, nu s-au dezvoltat relații prietenești, principiale, sănătoase. Să mai vorbim oare despre efectele unei asemenea stări de lucruri? Cum să cîștigi un

Atitudini

loc fruntaș într-o asemenea competiție atunci cînd echipa se prezintă astfel? Uneori jucătorilor le lipsește încrederea în forțele lor, alteori privesc meciul cu o superioritate nejustificată. Și într-un caz și în altul fac rău. Și toate acestea se reflectă nu o dată pe... tabela de marcaj.

Iată-ne ajunși și la problema cea mai importantă, la cauza principală care a generat această situație: atitudinea jucătorilor. Cum au răspuns fotbaliștii constănțeni dragostei cu care sînt înconjurați de oamenii muncii din acest oraș, pasionaților suporteri, care nu o dată i-au însoțit — în excursii speciale — sute și sute de kilometri pentru a striga cu entuziasm din tribunele stadionului din Arad, Timișoara sau București: „HAI FARUL"!

S-o spunem pe șleau. Poate va fi un semnal de alarmă în plus pentru conducerea clubului și a secției de fotbal (conduceri nou alese care sînt hotărîte să nu mai permită o asemenea stare de lucruri).

Oricare ziarist venit la Constanța și dorind să scrie despre fotbal ar fi tentat de subiecte ca acesta: „De vorbă cu Brînzei despre... ecuațiile fotbalului constănțean". Ce aflî însă? Profesorul de matematică Brînzei nu este el însuși un bun exemplu pentru echipă. Nici în muncă, nici — mai ales — în comportare. Și atunci renunți. Așa cum faci, de exemplu, dacă vrei să scrii un reportaj despre doctorul Ciosescu (a cărui comoditate a devenit proverbială atît în viața de toate zilele, cît și pe terenul de sport), despre Olaru (pe care încă mai trebuie să-l cauți pe la restaurantele „Modern" sau la „Transilvania"), despre Moroianu (care nu se prea omoară cu munca)...

Sînt și exemple bune la Farul. Florescu, Sever, Ciuncan dar... atît. Ceilalți jucători nu sînt încă puternic legați de procesul de producție, nu trăiesc o viață de club corespunzătoare. Și atunci, trebuie să ne mai mire oare faptul că jucători ca Ciosescu, Ghibănescu sau Niculescu nu pun întotdeauna suflet cînd reprezintă culorile clubului și fotbalul constănțean? Și ziarul „Sportul popular" a mai scris despre aceste lucruri, dar...

Am redat doar cîteva instantanee din activitatea fotbaliștilor de la „Farul". Sînt însă probleme majore care trebuie să-și găsească rezolvarea într-un timp cît de scurt. Pentru aceasta există toate posibilitățile. Echipa cuprinde individualități cu reale calități. Noul antrenor al echipei, Augustin Botescu, încearcă să promoveze o concepție sănătoasă atît în procesul de instruire cît și în munca de educație. Trebuie însă, în primul rînd, ca jucătorii să răspundă printr-o muncă intensă, printr-o permanentă preocupare pentru creșterea măiestriei lor sportive. Vom aprecia cu bucurie întinerirea echipei. Ca și comportarea disciplinată a jucătorilor. Și, atunci, fiecare jucător va simți că va crește simpatia oamenilor muncii din Constanța pentru echipa pe care o reprezintă, că acestia sînt pe deplin alături de echipă în clipa victoriei ca și în cea a înfrîngerii, dar doresc un singur lucru: să vadă „Farul" jucînd cu tot sufletul și chiar dacă va pierde un meci sau altul să aplaude lupta însuflețită a jucătorilor pentru culorile clubului pe care îl reprezintă.

La rîndul nostru vom consemna cu bucurie aceste schimbări. Dar, numai atunci cînd „Farul" va fi FARUL și nu doar o... lanternă.

DAN GÎRLEȘTEANU

PITICII AU CRESCUT

(Urmare din pag. 1)

ei. Copiii însă se uită numai în ochii lui. Cu instinctul și precocitatea lor, îi descoperă inima.

★

Examenul de selecție s-a terminat... Au fost aleși 18 băieți. Antrenorul stă de vorbă cu fiecare dintre ei:

— Voi doi sînteți frați?

— Da. Mie îmi spune Ștefan, iar lui Constantin. Sîntem în clasa a 7-a.

— Bine. Să-mi aduceți mîine situația notelor... Știe cum îți zice?

— Purice... iar după acte, Constantin Ionescu.

— Cum stai cu notele?

— Nu-mi place cartea.

— Așa? Dar ce-ți place?

— Fotbalul!...

— Bine. Să vii mîine la fabrică cu taică-tu. Pe tine, elegantule, cum te cheamă?

— José. Idem.

— Ce idem?

— Nici eu nu prea mă omor după școală...

Antrenorul se uită lung la ei. Și se gîndi că va avea de muncit cu acești copii. Cu atît mai bine! E plăcut să vezi roadele după ce ai muncit...

★

Incep primele antrenamente, primele meciuri oficiale. Antrenorul nu admite nici un fel de indisciplină. Toți băieții s-au tuns scurt, fiecare are prosop. Nu se mai șterg de tricouri, nu mai calcă ghetele pe șaifurt cînd se duc la baie. Cine lipsește de la școală sau de la lucru, stă pe tușă. Echipa de pitici a „pielarilor" merge bine. In 1958 se clasează pe locul 2 în campionatul de copii al orașului București, iar în 1959 ocupă, de asemenea, locul 2 în seria respectivă a campionatului R.P.R. de juniori.

Băieții cresc, se formează... Ștefan este acum în clasa a X-a și învață bine. Fratele lui, Constantin, se califică ca ajutor. Josă lucrează și el tot la „Flacăra roșie" la secția marochinărie. Pașetele de damă executate de el sînt apreciate. Cristian Maghiaru, Paraschiv Seceleanu, Dumitru Florescu (care a promovat acum în prima formație a „pielarilor") și alții, se numără și ei printre muncitorii de la „Flacăra roșie". Mai greu a mers cu Purice. Lipsea de la lucru, iar cînd venea la fabrică se ținea numai de năzbîtii. O dată, de pildă, meșterul l-a trimis să aducă cîteva sticle cu apă rece de la cantina fabricii. Era într-o zi călduroasă de vară și cum el se vîntura de colo-colo fără nici o treabă, șeful de atelier a ținut să-l aducă la realitate. A luat lădița cu sticle fără să spună nimic și a ieșit ca o furtună din atelier. Fierbea de mînie. Va să zică de asta era el bun? Ei bine, de acum încolo îi va arăta Purice, ce poate lucra!

Cînd s-a reîntors, în lădiță erau numai cioburi. După ce i-a spus meșterului că a alunecat pe scară și că a spart sticlele, s-a apucat iute de lucru. Meșterul Pîrvulescu n-a zis nimic. S-a uitat după el și a zîmbit satisfăcut. Acum, Constantin Ionescu este elev la școala profesională.

A muncit mult cu ei antrenorul Niculae Cucones. Tot timpul lui liber și l-a consacrat lor. In zilele cînd nu avea antrenamente organiza vizionări de filme în colectiv sau excursii. I-a învățat fotbal și le-a îndrumat pașii în viață. Numai el știe de cîte ori a bătut drumurile pe unde învățau, pe unde locuiau, sau pe unde... chiuleau. Acum e mîndru de ei. Cei 18 copii ai lui au fost încadrați anul acesta în formele de învățămîntul politic U.T.M. L-au ajutat mult comitetul de partid, sindicatul și comitetul U.T.M. din fabrică. Cînd Ștefan a rupt și cea de a doua pereche de pantofi jucîndu-se pe stradă, antrenorul s-a dus la tovarășul Ilie Mihai, președintele comitetului de sindicat. L-a rugat, i-a explicat că tatăl lui Ștefan este hotărît să-l pedepsească, să nu-i mai cumpere alți pantofi... Că și băieții aceștia sînt copiii fabricii... Rezultatul? Printre copiii care au primit cadouri de la pomul de iarnă s-a numărat și Ștefan. De atunci, se ține după antrenor ca umbra.

...Desigur, sînt multe de scris. Biografia acestor tineri este destul de bogată și variată. Ea se va completa în fiecare zi cu noi realizări, cu noi succese. Antrenorul, întocmai ca un grădinar priceput, a știut să plivească ce a fost rău, să sădească dragostea de muncă, setea de învățătură și spiritul de echipă. Acum, cei 18 „boboci" ai lui, formează un splendid buchet care crește și se dezvoltă în marea glastră a asociației sportive „Pielari".